

kunde faa Tilladelse til at søge deres Afsked med Pension, naar de først vare forbigaaede. Thi at være forbigaaet vil jo sige, at de paagældende ikke avancere; ganske vist, det er ikke absolut givet, man har Eksempler paa, at de ere avancerede efter at være sprungne forbi, men det synes at være Reglen. Man vilde ganske sikkert styrke det gode Forhold ved en saadan Bestemmelse; thi at der er mange, for hvem det er pinligt at blive staaende i Tjenesten efter at være forbigaaede og saaledes undertiden at blive kommanderede af yngre, følger af sig selv. Det skal jeg imidlertid ikke inlade mig paa; men det er ganske sikkert, at hvis man ikke kan faa en saadan Bestemmelse, eller ikke mener, at Tiden er moden dertil, er den foreslaaede Vej i alt Fald en Vej, der giver Anvisning paa en om end kun lille Hjælp, som der i alt Fald fra mit Synspunkt er i høj Grad Anledning til at anbefale. Jeg skulde dog imidlertid gøre opmærksom paa, at jeg er meget bange for, at man samtidig kommer til at forringe Enkernes Stilling ved dette Lovforslag. Jeg kan tage fejl, men det vil jo i hvert Tilfælde Finansministeren være fuldstændig klar over; jeg kan ikke faa andet ud af Loven, end at den Ottendedel, Staten sikrer Enkerne, beregnes efter Gennemsnittet af de sidste 5 Aars Indtægt, medens samtidig Embedsmænd selv skal sikre sin Enke en Femtedel af Gagen — som jeg mener, er en Femtedel af den Gage, han staaar paa i det Øjeblik, han afskediges, og ikke en Femtedel af de sidste 5 Aars Gennemsnitsindtægt. Det er dette sidste Punkt, der har saa stor Interesse. Jeg er ikke i Stand til at afgøre det; jeg har søgt Oplysninger derom i sidste Øjeblik, uden at kunne finde dem, men hvis det er Tilfældet, bliver Forholdet det, at naar man beregner de $\frac{13}{40}$ efter det Forhold, som angives i dette Forslag, bliver gennemgaaende Enkepensionen forringet, og det kunde jo i hvert Tilfælde ikke gaa an, og jeg tør naturligvis ogsaa forudsætte, at det ingenlunde har været Hensigten. I hvert Fald er det et Forhold, jeg skal tillade mig at henlede Opmærksomheden paa. Her kunde have været nogen Anledning til at gaa videre ind paa Sagen, men jeg antager, enhver vil kunne forstaa, at jeg har gode Grunde til ikke at gøre det. Med disse Bemærkninger skal jeg i øvrigt anbefale den tiltænkte Forbedring.

Finansministeren (Hørring): Det er ganske rigtigt, som det ærede Medlem gik

ud fra, at Enkerne kun have Ret til at faa $\frac{13}{40}$ beregnet af Mandens pensionsberettigede Indtægt, det vil altsaa sige af den Indtægt, han har haft i de sidste 5 Aar. Der opstaaar følgelig derved en Forringelse for saa vidt i Enkernes Stilling i visse Tilfælde — ingenlunde altid, det kommer an paa, hvor længe Manden har staaet paa højest Lønning. Men paa den anden Side opnaar Enken, ligesom Manden, en væsentlig Fordel derved, at Manden ikke har den aarlige Udgift til Enkeforsørgelse til Erhvervelse af Overlevelsrenten, og den sidste Fordel bliver utvivlsomt meget større i det forholdsvis ringe Tab, som Enken lider ved, at hendes Pension bliver noget nedsat efter den ny Beregning.

M. Madsen: Efter den højtærede Finansministers Udtalelser gaar jeg altsaa ud fra, at jeg har Ret i min Beregning, at den Femtedel, som Embedsmændene skulle sikre deres Enker, er en Femtedel af den Gage, de i Øjeblikket staaar paa. Den højtærede Minister har naturligvis Ret i, at det ingenlunde er altid, at der vil fremkomme Forringelse, det afhænger hovedsagelig af, hvor længe den afdøde har staaet paa den sidste Gage. Det er det, det drejer sig om; men nu er jo Forholdet det — om det end ikke er de fleste Tilfælde, saa er det i ethvert Fald et meget stort Antal — at der er mange, som ikke komme til at staa de sidste 5 Aar paa højest Gage. Derved fremkommer der en betydelig Forringelse. Hvis jeg for at illustrere dette nu maa have Lov til at tage det uheldige — ganske vist — Forhold, som gælder for alle Grader af militære Embedsmænd, er Forholdet dette: Hvis en Mand dør f. Eks. et halvt Aar, efter at han er bleven Kaptajn — det hænder undertiden — har han altsaa kun staaet et halvt Aar paa yngst Kaptajns Gage, 2,400 Kr., medens han har staaet paa ældst Løjtnants Lønning, 1,500 Kr., de $\frac{4}{2}$ Aar af de 5, som skulle lægges til Grund ved Beregningen af Enkepensionen. Hvis man altsaa tager Gennemsnittet deraf for de sidste 5 Aar, faaar man 1,200 Kr. for det halve Aar, i hvilket han har staaet paa Kaptajns Gage, og $\frac{4}{2}$ Aar à 1,500 Kr., det giver 6,750 Kr., i alt 7,950 Kr. En Femtedel heraf er 1,590 Kr. Det er altsaa det Beløb, hvoraf den Ottendedel beregnes, som Staten skal give Enken, altsaa 198,75. Men efter den nugældende Lov skulde hun tillige have haft en Femtedel af Mandens Gage, 2,400 Kr., hvilket giver 480 Kr., og dette lagt til de 198 Kr. 75 Øre, som Staten skal give, vil give hende